

Nr 231.

Av herr **Sundberg**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition med förslag till tulltaxeförordning.*

I Kungl. Maj:ts proposition nr 65 med förslag till tulltaxeförordning har tullen för bröd — utom dessertkåx, pepparkakor och andra slag av finare bakverk — upptagits till kronor 6.50 för 100 kilogram. Detta innebär, att den i gällande tulltaxa rubrik 149 a bestämda särskilda tullen för hundbröd skulle nedsättas från 25 öre per kilogram till 6.5 öre per kilogram.

Då, enligt vad jag har mig bekant, tillverkning av hundbröd bedrivs inom landet och nyssnämnda tullsänkning skulle omöjliggöra ett fortsättande av denna fabrikation, synes förslaget i denna del icke oförändrat böra av riksdagen bifallas.

Förbrukningen inom landet av hundbröd torde för närvarande uppgå till i runt tal 90,000 kilogram per år. Under åren 1924—1927 har engelskt hundbröd importerats i följande kvantiteter

År 1924.....	59,690
» 1925.....	63,052
» 1926.....	58,097
» 1927.....	51,747

I övrigt har behovet av hundbröd fyllts genom den inhemska fabrikationen, vilken uppgår till 40,000—50,000 kilogram per år. Denna bedrivs vid ett företag inom landet och sysselsätter tre personer, vilka härigenom erhålla en nödortftig bärgning. De under senare åren sjunkande importsiffrorna giva vid handen, att den inhemska varan vunnit ökad avsättning i konkurrensen med det utländska fabrikatet.

Tillverkningskostnaden för hundbröd uppgår enligt till mig lämnade uppgifter till 65 öre per kilogram, varav 40 öre för vetemjöl och andra ingredienser, inemot 15 öre för arbetskostnader och omkring 10 öre för diverse omkostnader, såsom bränsle, frakt m. m. Utförsäljningspriset är 70 öre per kilogram, varav framgår, att fabrikationsvinsten uppgår till endast 5 öre per kilogram. Detaljhandelspriset å svenskt hundbröd är 95 öre per kilogram.

Engelskt hundbröd betingar ett detaljhandelspris av 1 krona 20 öre per kilogram. Att detta fabrikat trots den betydande prisskillnaden allttjämt kan vinna avsättning torde bero dels på köparnas vana vid detta hundbröd, dels därpå att detaljhandelns vinstmarginal är större för det utländska hund-

brödet. Sistnämnda omständighet sammanhänger i sin tur med att de engelska tillverkningskostnaderna äro lägre, beroende på frånvaron av mjöltull och på billigare arbetskostnad. Att den svenska varan är lika god som den engelska är från flera håll erkänt och bevisas ju för övrigt av den ständigt ökade avsättningen i samma mån som det svenska fabrikkatet blir känt.

På grund av nu angivna omständigheter och då den nu rådande, av tullen orsakade prisskillnaden mellan svenskt och utländskt hundbröd är oundgängligen behöflig för konkurrensens upprätthållande, är det tydligt, att en sänkning av den nu gällande tullen skulle omöjliggöra en fortsatt tillverknings av hundbröd inom landet. Det kan dock knappast anses lämpligt och riktigt att ånyo göra hela den svenska förbrukningen av hundbröd beroende av import och att omintetgöra de hittills gjorda framgångsrika försöken att uppjobba en dylik tillverkning inom landet, särskilt som köparna av hundbröd icke därigenom skulle kunna få varan till billigare pris utan tvärtom bliva nödsakade att betala, vad de utländska tillverkarna begära.

I propositionen har den nu ifrågakommande tullsänkningen företagits utan att någon motivering därför blivit förebragt. Redan i och för sig förefaller detta egendomligt, då en inhemska fabrikation — låt vara av relativt liten ekonomisk storleksordning — skulle kännbart skadas genom tullförändringen. Men det synes så mycket mera påkallat, att rättelse på denna punkt vidtages, som den till grund för hela tulltaxerevisionen liggande principen — enligt vad i propositionen uttryckligen framhålles — ju är, att någon ändring icke nu skulle ske i det bestående tullskyddet. *Denna utgångspunkt för propositionen synes mig på denna punkt icke hava blivit vidhållen.*

Under åberopande av vad sålunda anförts, får jag vördsamt hemställa,

att riksdagen må besluta, att i tulltaxan bibehålla en särskild rubrik för hundbröd med tull av 25 öre per kilogram.

Stockholm den 13 februari 1929.

Axel Sundberg.